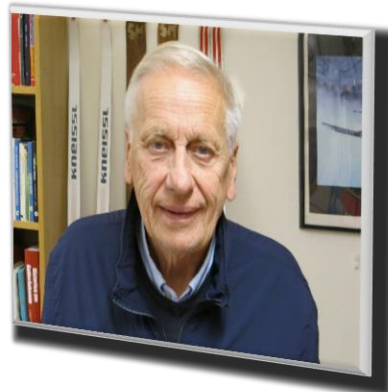

Tommy Söderberg höll aldrig på att sluta

Tommy Söderberg pratade i drygt två timmar, då hade han ”ryckt tussarna” för att tala travspråk, en dryg halvtimme innan och hade kunnat fortsätta ännu längre.

Han började med att förklara att han är av ”old school” därav blädderblocket på scen. Och han har en ocean av anekdoter att berätta.

- Jag växte upp i västra Stockholm, Blackeberg, under 50- och 60-talet. Dessutom har jag rötter i Glimåkra.

Torsdagen den 29 september besökte förre förbundskaptenen Karlskoga idrottshistoriska sällskap.

Tommy Söderberg tog Sveriges fotbollslandslag till ett VM och två EM. Som klubbtränare blev han svensk mästare i AIK. Den egna spelarkarriären var det dock inte mycket med. Han slutade som aktiv vid 25.

Blommor till jul

Genast kom en anekdot från Glimåkra där han hjälpte den lokala hockeyklubben att montera julgrupper i en släktings handelsträdgård och räddade klubbens ekonomi. Han spelade fotboll i ungdomsåren, men hellre än bra. Han spelade i Ängby IF och Continental.

-När vi spelade ville ju alla vara Kurre Hamrin, lirare och så där. Jag hade inte kroppen till det så jag fick vara Bror Mellberg och sparka ner folk

-Jag sysslade med litet friidrott också, medeldistans, men jag var talanglös och i fotboll hamnade jag rätt snabbt som tränare.

-Fotbollsträning var en hobby i början. Jag gick GIH och blev gympalärare. Det jobbet älskar jag. Det fanns mycket att lära från andra idrotter. Gympa är ju grunden för att idrott.

-Jag tränade Stockholms stadslag och var ungdomstränare i Brommapojkarna. Jag har under tränarkarriären mött massor av människor jag lärt mig mycket av. I BP mötte jag Gösta ”Knivsta” Sandberg. Han blev min läromästare i sitt sätt att vara medmänniska. Tommys första seniorlag som tränare blev Spånga IS. De gick upp i division 1 och åkte ur igen. Han hamnade i BP igen och tog hand om 16-åringarna där Anders Limpar var en av spelarna.

-Ännu en fantastisk människa, även om man aldrig riktigt kan veta vad som händer när det gäller honom. Han hamnade sedan i Djurgården som biträdande tränare till Björn Westerberg Innan han hamnade i AIK, som han ledde till SM-guld 1992.

Farsan blev glad

-Jag var fyra år i Djurgårn. Det var bra gemenskap där. Sedan blev det AIK och då blev i alla fall farsan glad. Han var "urnagare".

I två perioder var han ansvarig för U21-landslaget. Han avslutade den karriären 2012. Mellan dessa båda U21-perioder ansvarade han för A-landslaget. Senare tillsammans med Lars Lagerbäck. Han var med och tog Sverige till EM i Holland 2000 och Portugal 2004 samt VM i Japan/Korea 2002.

-Ingen har väl glömt vår landslagspremiär . Domedagsklockor. Förlust mot Spanien fyra mot noll i Vigo.

Han har mycket att säga om fotbollen idag och han ser varningsklockor. Han ser inte med glädje på den urbaniseringen och bristen på kommunikation.

-Vi måste skapa miljöer där vi kan lära känna varandra. Jag tror hockeyn är bättre på det här med kommunikation, de jobbar i femmor bland annat. Unga killar måste vara kvar i den lokala miljön så länge som möjligt. Gemenskapen tror jag är annorlunda på mindre orter. Utvecklingen att det blir färre och färre lag är heller inte bra.

Innan han slutade hann han också berätta att det inte alls var han som myntade uttrycket "ända in i kaklet". Det var en simtränare i hans närhet som sade det och han använde det senare och uttrycket blev hans.

Vid pennan

Ingvar Carlsson